

ОЖЕГІВКА — село Білоцерківського (до липня 2020 — Володарського) району Київської області. У жовтні 2020 Ожегів. сільс. раду зараховано до Володар. селищ. громади. О. знаходиться на лівому березі р. Тарган (притока Росі, бас. Дніпра; на правому — с. Пархомівка), за 122 км від Києва, 39 км від м. Біла Церква, 24 км від смт Ставище Білоцерків. р-ну, 12 км від смт Володарка та 3 км від автомобіл. шляху Житомир–Ставище. Площа 1,9 км². За переписом насел. 2001, проживали 447 осіб; станом на 2021 — 315 осіб; переважно українці. Село вперше згадується у писем. джерелах серед. 18 ст. На думку дослідників, назва походить від прізвища шляхтича А. Ожги. Після 2-го поділу Польщі 1793 відійшло до Рос. імперії. 1797–1925 — у складі Київ. губ.; 1800–1923 — Таращан. пов. Побл. села проходила межа зі Сквир. пов. Тривалий час О. належала до Кривец. волості. 1845 в околицях розкопано курган Царева Могила. 1900 було 160 дворів, мешкали 936 осіб (окрім українців, багато й поляків і євреїв), функціонувала школа грамоти, працювали вітр. млин і 2 кузні. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923–30 — у складі Білоцерків. округи; від 1932 — Київ. обл.; 1923 — поч. 1930-х рр., 1965–66 — Ставищен., поч. 1930-х рр. — 1962, 1966–2020 — Володар., 1962–65 — Тетіїв., від 2020 — Білоцерків. р-нів. 1923 були 284 двори, мешкали 1173 особи. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (встановлено імена 237-ми жертв),

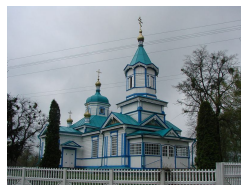
зазнали сталін. репресій. Від 14 липня 1941 до 31 грудня 1943 — під нім. окупацією. Діяло підпілля. На фронтах 2-ї світової війни загинув 81 воїн-земляк (є пам'ятник). 7 липня 1951 в бою з працівниками НКВС загинули чл. ОУН В. Мельник і В. Скоренький (є пам'ят. знак). Нині функціонують Будинок культури та б-ка. Збереглися 2 пам'ятки архітектури: дерев'яна Свято-Покров. церква (1882, добудовано 1900 за проектом арх. Є. Єрмакова; має майже барок. співмірність і гармонію об'ємів, що значно вирізняє її серед тогочас. православ. культ. споруд, обриси яких мали відповідати встановленим єпархіал. канонам; на церк. подвір'ї похований селянин І. Зайончковський, якому вдалося у небайдужих людей зібрати гроші на спорудження храму, зокрема й під час числен. походів по монастирях) та садиб. будинок маєтку Підгірських (кін. 19 ст.; у рад. період суттєво змінено; до серед. 2010-х рр. в ньому діяла школа).

Рекомендована література

1. Похилевич Л. Сказанія о населенных мѣстностяхъ Киевской губерніи. 1864;
2. Списокъ населенныхъ мѣстъ Киевской губерніи. 1900;
3. Міста і села України. Київщина. Кн. 1. 2009 (усі – Київ).

А. І. Шушківський

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ожегівка / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76635>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).